PP CURIERUL INFORMATIV PP

al partidului

PENTRU PATRIE

Nr. 33, MARTIE 1998; 10 PAG.

HRAMUL POLITICII

Editorial

În ultima vreme, tot mai multă lume mi se plânge că înţelege, din politică, tot mai puţin. Sunt nevoit să mă întreb de unde vine această dificultate ? Ce s-a schimbat, în ultimul timp, de le-a întunecat minţile ca să nu mai priceapă nimic sau ce s-a luminat, dintr-o dată, de şi-au dat seama că până acum nu ştiau ce de fapt crezuseră, chiar fuseseră siguri, că ştiu ? În lume e destulă confuzie. Majoritatea indivizilor o sesizează şi nimic mai mult. Cum marea nebuloasă nu se află în afara ci înăuntrul nostru, fiecare poate să se lupte cu sine; nimeni nu e în stare să descâlcească lucrurile şi pentru ceilalţi. Cum să lămureşti pe cineva că aşa e bine, că asta e meseria politicienilor, să spună una şi să facă alta, că e normal să nu se ştie ce hram poartă cel ce susţine o lege anume şi mai ales de ce nu poate să fie arestat când fură ca orice borfaş ? Că politica trebuie să fie a statului şi în favoarea cetăţenilor săi nu mai încape discuţie. Dar dacă te întorci şi priveşti, cum arată ţara, nu poţi să spui decât că s-a făcut orice altceva, numai politica ei nu.

Politicienii sunt demiurgii; politica ia chipul şi asemănarea lor ! Oricâte scuze ar inventa, de oricât cameleonism s-ar folosi, cu timpul, fardul se decolorează, înşelătoria iese la iveală. Puţină răbdare şi începe să se vadă nu doar manopera ci chiar tehnica făcăturii. Cum sunt politicienii, aşa-i şi politica. Se văd la televizor cum se mişcă, cum îşi etalează cele destinate publicului: poze, interpelări, luări de poziţie. Atunci de ce se plâng oamenii că nu mai înţeleg nimic din politica asta când ea se vede la televizor ? N-au încredere că asta-i tot ?

Eu, când un personaj mă interesează, o iau ca bătrânii, încep să mă interesez de părinţi, de bunici, de unde se trage, cine l-a crescut, că, vorba românului spune, că, „aşchia nu sare departe de tăietor". Dar politica nu se face de unul singur ci de grupuri care se cheamă „partide". Cum nu pot exista partide bune, făcute din oameni răi, tot „omul sfinţeşte locul". Omul, cum toată viaţa învaţă, înseamnă că poate fi educat; aceasta ar trebui să fie primul rol al unui partid: să îmbunătăţească oamenii. Sunt păreri.

Sunt şi multe idei. Oamenii au convingeri proprii, tot aşa au şi partidele. Suma acestor idei constituie doctrina partidului care ar trebui să-l deosebească de celelalte. Din păcate ceea ce le deosebeşte, mai mult, le desbină, şi nu sunt ideologiile ci interesele; cele mai multe materiale; sau de putere. Cum rămâne cu ideologiile, cu angajamentele solemne ?

Catalogări şi grupări s-au făcut mereu, ele vor spori odată cu creşterea, îngrijorătoare, a numărului „analiştilor" politici. O glumă, de pe vremea lui Ceauşescu, spunea că, în ţară, au mai rămas doar două culte religioase: **„Baftiştii"**, cei care au apucat la plăcinta puterii şi **„protestanţii"**, adică restul. Partidele politice de azi, de la noi, sunt descendentele grupărilor pe care gluma anterioară le numea „culte religioase". Urmaşii „protestanţilor", mulţi dintre ei supravieţuitori ai puşcăriilor comuniste, îşi întemeiază doctrinele pe „restituţio in integrum", adică pe recăpătarea averilor furate de regimul socialist, ceilalţi, urmaşii „baftiştilor" sunt cei ce nici morţi n-ar vrea să piardă, ceva măcar, din osânza acumulată în vremea pecereului.

Mie mi se pare simplu. Cei ce vorbesc despre înalte înţelesuri ale „politichiei", doar de iniţiaţi ştiute, sunt, după mine, sau proşti sau escroci pentru că lupta politică de la noi se duce doar în jurul osânzei: unii pentru obţinerea, alţii pentru păstrarea ei.

Dar în ţara asta au mai fost şi alţi oameni, unii care au refuzat comoditatea, îmbuibarea, lenea, huzurul, drept, cam puţini şi care şi-au plătit cu viaţa această mândrie. Dar dacă n-ar fi fost nici ei, cine, salvând demnitatea de om, ne-ar fi lăsat o speranţă ?

Constantin IORGULESCU

TRIBUNA TINERETULUI

Scrisoare deschisă

1.

Domnule prim-ministru, domnule preşedinte,
Chiar n-aţi simţit, o clipă, căci doar sunteţi români,
Când aţi semnat cedarea acelor plaiuri sfinte,
Că aţi vândut ţărână cu oase de străbuni ?

2.

Nu v-aţi gândit o clipă, că daţi pe mâini străine
Şi răni şi sânge, patimi şi chinuri sufleteşti,
Cetăţile lui Ştefan, altarele străbune,
Păduri, ogoare, sate şi inimi româneşti ?

3.

Că slova românească va fi mai prigonită,
Că mame-ndoliate vor plânge în zadar,
Că legea strămoşescă va fi din nou strivită,
Iar bieţii fraţi ai noştri vor zace-n lanţuri iar ?

4.

Aşa a fost scris poate, să plângem înc-odată,
Dar nu uitaţi aceste ce vă voi spune-acum:
Ştiţi bine că se-nvârte a istoriei roată
Şi poate vrodată urma-vom un alt drum.

5.

S-or smulge-atunci din glie, din brazda din morminte,
Cei căzuţi la Ţiganca, Odessa, Ghidighici,
Şi s-or întoarce acasă. Temeţi-vă voi, lifte,
Voi trădători de ţară, duşmani şi venetici !

6.

Şi când românii noştri din munţi şi din câmpie,
La strigătul de bucium s-or strânge sub drapel,
Goarna lui Ştefan Vodă va prinde să învie
Iar cei de prin morminte veni-vor la apel.

7.

„Şi nu voi să vă sperii şi nici să vă ameninţ"
Dar crunta judecată nu vă va ierta deloc:
Cei drepţi vor sta în slavă, cei trădători în temniţi,
Viteji, în altare, mişeii toţi în foc !

Florin DOBRESCU

INFORMARE

(I) Prima întrunire din anul 1998 a Consiliului Director al ***Partidului "Pentru Patrie"*** a avut loc, la Bucureşti, în ziua de 31. 01. 1998. Au participat reprezentanţi din 15 filiale. Şedinţa a fost condusă de domnul Septimiu RÂMBOIU, vicepreşedinte al formaţiunii noastre politice.

• Ordinea de zi a fost următoarea:

1. Deschiderea şedinţei. Rugăciune. Moment de reculegere pentru luptătorii din Rezistenţa Naţională Anticomunistă decedaţi în prima lună (printre care Eugen PURCĂREA, Nicolae BATICU, Gheorghe MILITARU). Informare;
2. Organizarea şcolii de instructori şi subvenţionarea unor studenţi de valoare;
3. Congresul *Partidului "Pentru Patrie"*;
4. Pregătirea listelor pentru alegeri locale şi generale.
5. Probleme de organizare. Raportul filialelor;
6. Curierul Informativ;
7. Hotărâri;
8. Închiderea şedinţei. Rugăciune.

• La punctul *"Informare"* domnul Corneliu Suliman, Secretarul General al Partidului "Pentru Patrie", a relatat discuţiile mai importante şi evenimentele la care a participat cu ocazia deplasării sale în Spania. Domnia sa a fost purtătorul unui mesaj oficial al Consiliului Politic al partidului adresat comunităţii românilor din Spania, dar şi a celor din alte ţări veniţi acolo să comemoreze jertfa de la Majadahonda din 13 ianuarie 1937.

• Ceremoniile de la monumentul Moţa-Marin, anul acesta au avut loc în ziua de 11 ianuarie ora 13. Slujba religioasă a fost oficiată de patru preoţi (dintre care doi veniţi din ţară).

• A vorbit, cu această ocazie, din partea organizatorilor, domnul Ilie Vlad Sturdza evocând momentul dramatic din 1937 şi chemând la unitate pe cei ce mai cred în idealul celor ce s-au jertfit atunci. Au mai vorbit doamna Tiana Popa (Argentina), domnul Corneliu Suliman (România), domnul Puşcariu (Germania), domnul Blas Pinar (din partea Falangei Spaniole) ş.a.

• Mesajul transmis de *Partidul "Pentru Patrie"* a fost ascultat cu interes de cei prezenţi. Contactele directe ale delegaţiei noastre, contacte care au avut loc înainte de ceremonie şi apoi până la plecarea din Spania, au avut darul să apropie sufleteşte pe fraţii despărţiţi, fără voia lor, atât amar de vreme.

• În legătură cu comemorările din ţară, prilejuite de acelaşi eveniment, domnul Septimiu RÂMBOIU a amintit pe cele de la Bucureşti, Cluj, Câmpulung, Suceava, Bacău, Sibiu şi Constanţa.

• La Bucureşti, în ziua de 13 ianuarie, ora 10, a avut loc la Cimitirul *"Reînvierea"* un parastas oficiat la mormântul familiei Codreanu, iar după amiază, la ora 17, un altul la Biserica Ilie Gorgani. Seara, la ora 19, în sala din Piaţa Amzei, în cadrul manifestării organizate de *Fundaţia prof. George Manu*, Preotul Vasile Capotă de la Galaţi a citit rugăciunea Mitropolitului Bălan rostită la înmormântarea eroilor Moţa şi Marin la Bucureşti în ziua de 13 februarie 1937. Actorul Dragoş Pâslaru a citit în continuare *"Acatistul Moţa-Marin"* scris de Horia Stamatul. A vorbit apoi domnul Mircea Nicolau emoţionând întreaga sală. În final, în picioare, cei prezenţi au ascultat *"Imnul Moţa-Marin"*.

• La Cluj, tot în aceeaşi zi, *"Acţiunea Creştină Arhanghelul Mihail"* şi *"Asociaţia Sarmizegetusa"* au organizat în comun un parastas pentru cei ce s-au jertfit la Majadahonda.

• Au mai avut loc manifestaţii similare la Câmpulung, Suceava, Bacău, Sibiu şi Constanţa.

• O altă informare a fost făcută de domnul Ion Gavrilă-Ogoranu membru al Consiliului Politic al *Partidului "Pentru Patrie"*. Domnul Gavrilă s-a referit la Fundaţia *"Luptătorii din Rezistenţa Armată Anticomunistă"* a cărei primă Adunare Generală a avut loc în Bucureşti, la Muzeul Ţăranului Român, în ziua de 6 decembrie 1997. Adunarea s-a bucurat de o atenţie deosebită din partea oficialităţilor, participând la ea şi Preşedintele Emil Constantinescu, ministrul de Interne Gavril Dejeu şi alte personalităţi ale vieţii noastre politice.

• Fundaţia a primit statut juridic şi doreşte să facă un inventar al grupurilor armate şi a acţiunilor întreprinse de ele, în Rezistenţă, pentru a face cunoscute faptele aşa cum au fost. Toate acestea pentru a se putea scrie adevărata istorie.

• Tot ca informare, domnul Septimiu Râmboiu, semnalează apariţia publicaţiei "PERMANENŢE" scoasă de *Fundaţia prof. George Manu*, publicaţie pe care o recomandă cu căldură membrilor *Partidului "Pentru Patrie"*.

• Referitor la organizarea şcolii de instructori domnul Septimiu Râmboiu a arătat că aceasta a devenit o necesitate pentru partidul nostru. Grupul de educaţie civică şi politică trebuie să fie susţinut ca să-şi atingă scopul. Educaţia nu este o joacă. Ea trebui făcută de oameni competenţi şi în mod unitar. Se impune grija de a crea ceva armonic. Eliminarea unui rău trebuie însoţită de dezvoltarea unui lucru bun, a unui lucru util. Să pregătim oameni morali dar şi instruiţi în rezolvarea problemelor societăţii româneşti actuale. Aceştia trebuie să vină în contact direct cu masele, ca să devină adevăraţi purtători de cuvânt.

• Fiindcă şcoala de instructori vizează în mod deosebit elemente tinere s-a emis ideea că unii dintre aceştia, care sunt capabili, serioşi, doritori de a sluji interesul naţional şi care sunt lipsiţi de mijloace materiale să fie ajutaţi pentru a-şi desăvârşi studiile universitare.

• În ceea ce priveşte Congresul *Partidului "Pentru Patrie"* au fost analizate 3 probleme: calendarul, materialele ce trebuiesc prezentate şi modul de desfăşurare.

• Referitor la calendar s-a propus ca până la 28 februarie a.c. să se organizeze Adunări Generale în toate filialele şi să se înainteze la Centru Procesele Verbale conform statutului. Tot până la aceeaşi dată să se întocmească Balanţa pe 1997. De asemeni să se înainteze la Centru listele membrilor ce au împlinit 1 an de activitate şi sunt propuşi pentru definitivare.

• Totodată vor fi înaintate şi propunerile de modificare ale Statutului, Programului şi a tot ce priveşte viaţa interioară a partidului. De modul în care va fi organizat Congresul va depinde efectul acestuia asupra conştiinţei românilor. Nu trebuie să apară disonanţe, care ar putea atenua impactul evenimentului. Din aceste motive organizaţiile judeţene sunt rugate să întocmească o sinteză a problemelor pe care delegaţii la Congres doresc să le ridice, în special cele legate de denumirea partidului, de principiile de bază după care ne călăuzim, de modul cum ne prezentăm în viaţa politică. Ar fi util ca prin afirmarea principiilor să dovedim cine suntem. Trebuie luate în calcul, cu ocazia acestei dezbateri, pe lângă avantajele soluţiilor şi riscurile care derivă şi pe care trebuie să ni le asumăm cu toţi. Aceste propuneri vor fi analizate de conducerea partidului, înainte de Congres, şi trimise răspunsuri organizaţiilor judeţene. În acest mod problemele principale vor fi rezolvate înainte şi doar supuse aprobării Congresului.

• Se doreşte ca deviza acestui Congres să fie:

" Cu credinţă în Dumnezeu şi dragoste de ţară, prin muncă, cinste şi dăruire".

• În legătură cu pregătirea listelor pentru alegeri locale şi generale, spre a nu fi surprinşi de evenimente, s-a apelat, ca, până la 28 martie a.c., toate filialele să înainteze la Centru liste complete cu candidaţi pentru ca aceştia să fie validaţi de Consiliul Politic, în timp util conform prevederilor statutare. Se recomandă ca persoanele trecute pe liste să fie reprezentative, în special pe plan local; ele trebuie să facă cinste formaţiunii noastre.

• Au urmat problemele de organizare şi raportul filialelor. Secretarul General al Partidului a prezentat pe scurt aspecte mai importante din teritoriu solicitând mai mult dinamism în:

– Pregătirea şi recrutarea de noi membri;
– Activitatea educativă din cadrul grupurilor;
– Difuzarea *"Curierului Informativ"* şi în general a tuturor materialelor de lămurire a oamenilor (cărţi, broşuri, reviste);
– Strângeri de cotizaţii şi donaţii.

• Secretarul General a mai solicitat ca, o dată cu prezentarea raportului, delegaţii să se refere şi la oportunitatea schimbării numelui partidului, având în vedere însă şi Legea Siguranţei Statului.

• La prezentarea situaţiilor din judeţe au fost ridicate şi unele probleme mai generale. Dintre acestea au reţinut atenţia următoarele:

– Domnul Ioan Mitrea (Dâmboviţa) a precizat că noi suntem o necesitate a istoriei şi deci să ne comportăm ca atare. Susceptibilitatea oamenilor trebuie menajată pentru a nu decepţiona pe cei ce şi-au legat speranţele de noi. Să spunem deschis cine suntem şi ce vrem;

– Domnul Simion Giurgeca (Timiş) a ţinut să sublinieze că "după înfrângeri trebuie să fim mai înţelepţi". În privinţa denumirii partidului, domnia sa a precizat că, esenţial, nu este cum se cheamă, ci ceea ce facem pentru binele oamenilor. În acest scop trebuie să ne organizăm şi acesta este lucrul cel mai greu;

– Domnul Ion Cioară (Constanţa) a arătat că în acest judeţ există o atmosferă tensionată. Sunt disensiuni între vechii luptători din *Rezistenţa Naţională Anticomunistă*. Un exemplu recent l-a constituit lansarea cărţii *"Legionarii noştri"* a profesorului Ion Coja, lansare care s-a făcut în două grupuri separate, la date diferite, deşi organizatorii făceau parte din aceeaşi categorie de combatanţi încercaţi;

– Domnul P. Velescu (Bacău) a adus vestea existenţei şi funcţionării *Cenaclului Radu Gyr* în cadrul *Fundaţiei Culturală Buna Vestire*, care a reuşit să obţină şi sediu. Ziarele locale din Bacău acordă o atenţie deosebită problemelor legionare. Membrii din filială intenţionează să ridice un monument închinat celor morţi în temniţele comuniste;

– Domnul Virgil Totoescu (Suceava) recomandă eleganţă în modul de exprimare şi prezentare. Filiala Suceava va încerca contactarea botoşenenilor în scopul constituirii unui nucleu activ şi în acest judeţ;

– Domnul Petre. Sferea (Mureş) sesizează că unii dintre vechii luptători refuză să se mai gândească la reluarea activităţii. Situaţia e valabilă şi pentru cei din Sighişoara;

(continuare în pagina 6)

Consiliul Politic al Partidului
„PENTRU PATRIE"
dr. ing. Constantin IULIAN

GEORGE VÂLSAN

„SFATURI pentru STUDENŢI"

(Continuare din nr. 23 – 24/1997)

A 4 – prelegere

La începutul prelegerii, conform bunei practici pedagogice, Vâlsan reaminteşte, pe scurt, esenţialul din cele spuse anterior: baia internă, cu paharul de apă de băut, încet, apoi baia de aer cu exerciţiile fizice asociate cu respiraţiile profunde, şi baia de apă a pielii şi frecţionarea ei.

„Totul durează 20 de minute. Cum v-aţi deprins în copilărie cu rugăciunea, (care şi aceea e a 4-a baie morală), tot aşa să vă deprindeţi cu aceste exerciţii. Reprezintă şi ele un fel de *cult către sănătate*...Să aveţi în timpul efectuării lor aceiaşi adunare a atenţiei ... " (pag. 41 – 42).

„Lucraţi concentrat un ceas, două, apoi ieşiţi la aer şi practicaţi respiraţia adîncă de 10 – 15 ori. (pag. 43)."

Vâlsan reaminteşte deasemenea că cel mai bun început de educaţie, a voinţei, este controlul mestecatului hranei; să mestecăm bine şi cu atenţie.

De obicei hotărârile mari, grele, obosesc şi duc la renunţarea la ele. Începeţi cu ceva uşor, dar care odată început să nu mai fie lăsat.

„Nu vă deranjaţi. Aveţi încredere în rezultatele care vor veni" (pag. 44)

„Să aveţi certitudinea că higiena bine înţeleasă şi aplicată, trebuie să vă dea sănătatea. Cu această certitudine vă puneţi în condiţii voite pentru vindecare, pentru sănătate; creierul, prin încrederea ce o aveţi în succes, va comanda funcţiilor (prin subconştient) să se îndeplinească." (pag. 44)

Cele trei prelegeri anterioare ar putea fi identificate prin câte un titlu: Scăderi proprii şi ale societăţii – pentru I-a prelegere. Pentru a II-a: Neajunsurile fizice. Şi pentru a 3-a: Paşi mărunţi, dar păşind statornic.

Profesorul George Vâlsan trece după această recapitulare la subiectul propiu al celei de a 4-a prelegeri: Nejunsurile sufleteşti.

Afecţiunile fizice, însoţite, de regulă, de dureri, ne sunt imediat semnalizate tocmai prin aceste dureri. „Nejunsurile sufleteşti sunt mai subtile şi nu se localizează organic." (pag. 44) Nu e vorba de bolile de nervi propiu-zise şi care ţin de domeniul strict medical, şi în cazul cărora medicul trebuie consultat.

„Viaţa, sau temperamentul, ne creează anumite stări speciale care se apropie de boală şi în primul rând ne tulbură sufletul" ... Ritmul din ce în ce mai trepidant al vieţii moderne ... accelerarea viţii sociale ... zgomotul, circulaţia şi mulţimea citadină, spectacolele (cu atât mai mult putem adăuga astăzi televizorul), ziarele, care ne alarmează când nu e nevoie, dar ne ascund adevărul când e primejdie ... pletora de literartură care se învârteşte obsedant în jurul unui singur subiect: amorul ... şcoala cu o educaţie grăbită, superficială ... Toate aceste neajunsuri, (atât de exact punctate de gânditorul George Vâslan), fac să crească exagerat emotivitatea în special la tineri, şi "... artificializează în bună parte sufletul aşa cum ni l-a dat natura. ... Ca un element de civilizţie înaintată se introduce excesul şi brutatalitatea. Spectacolele cu montajele de milioane, cu lumini, având culori şi intensităţi violente, sunt un exemplu citat de prof. Vâlsan . ... „Danţul în special e simptomatic. Comparaţi hora lentă, aproape monotonă, dar plină de demnitate şi de bună cuviinţă, cu fox-trotturile, tangourile, swing-urile, one step-urile, care au cucerit fulgerător tot globul şi care nu sunt decât muzică lascivă, pigmentată de un ritm sălbatec de tobe, alămuri şi fluiere ţipătoare ...(pag. 45) "

„Din punct de vedere fizic apar dezordini cardiace şi respiratorii. Din punct de vedere moral, sunt provocate istoviri nervoase cronice ducând repede la depresiuni, descurajare, lipsă de voinţă, şi paralizarea activităţii utile".

De la generalităţile sociale, autorul revine la viaţa tânărului şi remarcă dezorganizarea acesteia. Neparticiparea la cursuri, sau participarea, ca prezenţă, dar nu ca atenţie. Antrenarea în activităţi distarctive fără limită şi control. Neparticiparea la seminarii, unde ar putea să capete gustul şi desprinderea discuţiilor, a propiillor prezentări de gândire şi simţire. Unde se poate obţine curajul de a susţine o dizertaţie.

În aceste condiţii de formare intelectuală, apropierea şi prezentarea la examene devine o spaimă sau un joc de barbut.

... începe neliniştea, frica, timiditatea, zăpăceala, hrănite anterior tot timpul, dar mai ales acum în examene, acestea cresc până la a tiraniza sufletul tânărului ... examenul devine o teroare, profesorul un duşman de ocolit prin manevre strategice, de cele mai multe ori dezavuabile.

Concluzia pedagogului Vâlsan, după analiza felului în care tânărul student îşi dezorganizează viaţa: „ sunt instalate astfel câteva *boale* sufleteşti. Întâi teama, apoi timiditatea şi renunţarea. Şi aşa *viaţa capătă o culoare cenuşie* (pag. 48)".

Pedagogul face aici o paranteză, bine venită pentru a scoate auditorul din deprimarea unor consatări atât de veridice. Citează pe Eminescu prin câteve versuri din Glossa lui, şi analizând pesimismul poetului, Vâlsan afirmă: „ ... el a fost uneori pesimist ... dar grija lui pentru cizelarea versurilor, intensitatea de imagini sugestive, îl arată ca un entuziast al artei, precum un etuziast a fost şi în scrierile sale politice şi sociale, care îl înalţă la rangul de întemeietor al naţionalismului românesc ... mai presus de Kogălniceanu (pag. 48)".

Revine apoi la *alunecările* care pândesc sufletul oricăruia prins în cenuşiul viţii. „Un insucces nu aduce la toţi resemnarea senină, indiferentă sau deprimantă. La mulţi aduce o reacţie condamnabilă. Aduce necazul, invidia, gelozia, ura, dorinţa de a face rău, sentimente în fapt ridicole şi absurde; de aceea şi sunt ascunse cu grijă. Ele nu luptă cu duşmanul care până atunci ţi-a fost poate prieten. Ele aduc prejudiciu numai aceluia pe care l-a prins, căci distrug în suflet forţa care ar fi putut fi altfel folosită (pag. 49)". Şi Vâlsan continuă: „Medicina dovedeşte că aceste sentimente devastează nu numai sufletul ci şi organismul. Se spune popular: negru de ură, e înnăcrit ... Nu e mare deosebire între intoxicarea cu ciuperci şi intoxicarea cu supărare, sau cu invidie... pe cea de a doua ne-o provocăm singuri".

În finalul acestei prelegeri prof. Vâlsan afirmă o soluţie salvatoare, de o factură de duhovnicie creştină. „Toţi aceşti strigoi care ne chinuiesc sufletul pot fi alungaţi prin îngerii buni care trăiesc şi ei în sufletul nostru şi la care nu facem apel cu destulă stăruinţă". „Cum putem ajunge la rezultate bune în educaţia sufletească ? Prin mijloace care există în noi şi pe care le putem întări."

* * *

Fiindcă paginaţia Curierului nostru nu permite citarea mai detaliată, cred că trebuie subliniată modalitatea psihanalitică în care Vâlsan abordează dinamica sufletului tânărului. Totodată el pune în evidenţă valoarea unor deprinderi din bătrâni, precum şi rezolvări din pedagogia creştină, punându-le în raportul lor direct cu realitatea sufletească a tinerilor. Aceasta este încă un argument care îndeamnă la contactul direct cu textul profesorului Gheorghe Vâlsan şi deci implicit la necesitatea retipăriri acestei lucrări atât de cald, de tonic scrisă.

* * *

• Prelegerea următoare, a V-a, ar putea avea ca titlu: „*Tăinuite comori din sufletul nostru*"

Nicolae MAZĂRE

Notă: Pentru întreruperea intervenită în şirul de articole privind această recenzie, ne rugăm de iertare şi de către, cititorii care au urmărit tema, precum şi de către redacţia Curierului Informativ n. a.

DEALE ICSULESCULUI

Dl Icsulescu nu este un analist politic. Este *"uomo qualunque"* cum spun italienii. Şi, ca orice "om oarecare", circulă cu mijloacele de transport în comun. Este însă un observator atent al evenimentelor din jur. El preferă să călătorească cu tramvaiul deoarece, conducătorul, de tramvai, este mai respectuos şi mai înţelegător cu călătorii grăbiţi să prindă condica. Nu este de mirare pentru că ei, vatmanii, moştenesc aceste virtuţi de la vechii "vatmani" care, în acest scurt popas al istoriei interbelice, treceau ovaţionaţi... "STB-iştii". Conducătorii de autobuze sau *"sârmarii"* nu au aceste tradiţii, cu atât mai mult cu cât primele troleibuze au ajuns în ţară în timpul războiului - captură de la Odesa - şi au fost instalate în capitala Băniei. *Deci...*

• Într-un tramvai, unul cânta osanale lui Ceauşescu. Un tânăr s-a apropiat de el şi l-a întrebat: „dacă a fost aşa de bun, de ce l-aţi împuşcat?" „Nu eu am făcut asta" a fost răspunsul "osanistului". „Ba dvs. şi Iliescu", a fost replica tânărului, „şi ne-aţi spurcat şi Crăciunul lui '89". După ce "osanistul" a coborât, Icsulescu l-a întrebat pe tânăr: „deşi l-aţi repezit, i-aţi vorbit reverenţios cu dvs?" „Domnule, la mine este o gradaţie precisă. Fraţilor şi prietenilor le spun "tu", părinţilor şi celor mai în vârstă, pe care îi respect, le spun "dumneata", iar celui de teapa ăstuia, şi a lui Iliescu, le spun "dumneavoastră". Nu pot, înţelegi dumneata, să-i aşez pe toţi aceştia la nivelul fraţilor şi părinţilor mei. E clar?"

• Astăzi, analiştii politici au apărut ca ciupercile după ploaie. Începând, cu "exilatul" de la Dămăroaia, îi găseşti peste tot: la televiziune, în presă, pe stradă şi în tramvaie.

• În tramvaiul 8 doi tineri (studenţi probabil) comentau aşa zisa "criză politică". „Greşeala a pornit, spunea unul, din momentul în care CDR-ul s-a lăsat şantajat de PD care cerea demiterea lui Valerian Stan. De dragul menţinerii coaliţiei, Premierul, l-a demis şi dosarele, care conţineau o serie de nereguli, la adresa liderilor PD, au rămas închise. Şantajul PD-ului a continuat şi continuă, şi acum, sub ameninţarea nevotării Bugetului, pe anul 1998, dacă nu li se dă, pe tavă, capul Preierului. Nu este prima dată când au strigat "vrem capul acestui Moţ(oc)". A se vedea interviurile televizate cu fostul ministru al Transporturilor".

• „În cadrul PD-ului, spune celălalt, a existat un conflict latent între Petre Roman şi Adrian Severin. Se pare că, informţiile furnizate, de ultimul, au avut credit în CSAT, totuşi acesta a trebuit să demisioneze. A avut vreo influenţă telefonul nocturn între Preşedintele Senatului şi Preşedintele ţării? Cei 2-3 şefi de partide şi câţiva directori de ziare care ar fi "în slujba unor servicii secrete străine" se demască, prin faptele lor, ca duşmani înrăiţi ai poporului român şi ai schimbărilor structurale ale tranziţiei. P.D. acuză tot timpul Executivul de încetineala reformei, de lipsa de fermitate, în luarea deciziilor, deşi şi ei făceau parte din Executiv. Obstrucţional mereu, de PD şi de opoziţia aşa zisă "constructivă", Executivul nu a fost lăsat să lucreze. Inconştienţi, sau poate rea credinţă, prin propuneri de schimbare a Guvernului sau chiar prin alegeri anticipate, încearcă să irosească anul '98 creind instabilitatea ţării. Te întrebi merita oare ca de dragul păstrării cu orice preţ a alianţei, cu nişte oameni lipsiţi de loialitate şi morală, aroganţi, infatuaţi, educaţi la şcolile înalte ale partidului comunist, să fie sacrificată popularitatea şi încrederea ce atinseseră la câteva luni după alegeri cote valorice înalte? Până la ce nivel se poate înălţa ştacheta demagogiei şi şarlatanismul politic în înaltele sfere ale puterii? România prezenta la un moment dat un punct solid de stabilitate, recunoscut şi apreciat pretutindeni. De ce s-a permis unor indivizi fără nici un scrupul să arunce ţara într-un climat de incertitudine şi haos, cedând mereu în faţa pretenţiilor lor neruşinate?"

• Prin părăsirea Guvernului de către toţi miniştri PD, după un spectacol de cea mai ordinară speţă, criza morală, ce traversează ţara, nu s-a stins. Ea poate răbufni în orice clipă. „Ieşirea" Preşedintelui ţării, după ce mediase neînţelegerile şi a plecat cu convingerea că lucrurile s-au limpezit, a fost firească. "Mi-e scârbă" a spus, şi pe drept cuvânt, când a auzit că bălăcăreala continuă. De aceea mă întrebam până la ce nivel se poate înălţa ştacheta ?

• „Procurorul general N. Cochinescu a fost „demis", spunea un veteran de război, în tramvaiul 35, unui alt veteran. „Ca Procuror General a fost numit dl. Sorin Moisescu. Prin dezgroparea dosarelor unor corupţi celebri se pare că se tinde spre o reabilitare a justiţiei. Reabilitare necesară tuturor Ministerelor care sunt înţesate cu comunişti, securişti şi corupţi. Nu se pune problema unor epurări politice. Se pune problema asanării aparatului de stat şi a tuturor firmelor, cu bancheri de carton, apărute după evenimentele din decembrie. Dl. Procuror General va trebui să lămurească o serie de întrebări ce stăruie pe buzele multora dintre noi.

- a solicitat I. Iliescu intrarea unor trupe străine pe teritoriul ţării? Act echivalent cu înaltă trădare;

- a dat I. Iliescu, personal, ordin să se împartă arme unor civili şi Armatei să tragă în populaţie? Act echivalent cu genocid;

- s-a implicat direct I. Iliescu în declanşarea loviturii de stat, în decembrie, şi prin ea a smuls puterea din mâinile tinerilor revoluţionari care o cuceriseră cu preţul sângelui lor ?;

- este "picior în ghips" cel care manipula geanta diplomat a tiranului ? Făcea parte din anturajul lui I. Iliescu ? Cui a predat geanta diplomat ?;

- cine a chemat echipele de şoc, din Valea Jiului, şi ce rol au jucat V. Măgureanu, Gelu V. Voican şi ing. Cămărăşescu ?;

- cine sunt ucigaşii de la Măgurele ? Unde au fost duşi, cei ridicaţi din Piaţa Universităţii şi de ce au fost îngropaţi în secret la Cimitirul Străuleşti 2, cu inscripţia "neidentificat", şi aceasta imediat după plecarea minerilor, a acelor mineri cărora I. Iliescu le-a mulţumit călduros ?;

- dacă Petre Roman - prim ministru în acea periodă - era abilitat să facă uz de forţele MI şi chiar ale Armatei pentru a restabili ordinea în Capitală? N-a făcut-o. Este vinovat de favorizarea infractorului, deci de complicitate ?;

- cine sunt ucigaşii celor 111 morţi şi 415 răniţi de la Timişoara ? Cine a ordonat aducerea la Bucureşti a celor 40 de cadavre pentru a fi arse în creamtoriul din Bucureşti ?;

- care este adevărul despre unele morţi suspecte, (g-ral Vasile Milea, Nuţă Mihalea, Vasile Maluţan, col. Gică Popa, Gh. Ardeleanu); dar cum să calificăm dispariţia unor martori şi participanţi la evenimentele din decembrie după înscăunarea lui I. Iliescu ? "

•„Lista întrebărilor este interminabilă", spuse celălalt veteran. „Cazul Andrei Frumuşanu şi Aurica Crăiniceanu, împuşcaţi în cea de a doua mineriadă de un căpitan, avansat apoi de I. Iliescu la

(urmare în pagina 5)

(urmare din pagina 4)
gradul de maior. Pentru ce, același I. Iliescu, i-a reactivat pe g-ral N. Militaru, Vasile Ionel, Marin Pancea și contra amiral Cico dumitrescu, desconspirați înainte de decembrie '89, pentru că ar fi fost în slujba unor servicii secrete străine, fapt pentru care au fost înlăturați din Armată de N. Ceaușescu, etc.“

• Dl. Icsulescu, și el veteran de război, a recunoscut, cu ușurință (după insignele ce le aveau la revolver), pe primul, ca fiind membru al Asociației g-ral Dragnea, iar pe celălalt ca făcând parte din Liga lui Cucu.

• „Dvs., spuse cel din Ligă, aveți o serie de personalități în Asociație. Aveți Pandurii TV, divizie nășită de Ana Pauker, din care, după Debreczin, nu au mai rămas decât cadre ECP și despre care mucalitul de Păstorel a scris celebrul cuplet: “Din falnic vânător de munte, / Anuța te-a făcut pandur, / Stalin ți-a pus o stea în frunte / și-un debrețin ți-a'nfipt în ... (scuzați de vorbă proastă)“. Mai aveți un mare “erou național” și “mare veteran”, din războiul din Spania, vajnicul luptător și kominternist, Neuländer - alias Walter Roman - onorat, cu aceste „merite“, de fiul său, când a fost prim ministru. Așa cum te-am cunoscut acum, și cum mi-ai vorbit, pari a fi om de treabă. Mă întreb ce cauți printre ei ?“...

• În hala Obor, doi țărani își exprimau nedumerirea în legătură cu scumpirea benzinei. Unul afirma, că, după cum spun specialiștii, nu benzina este mai scumpă, dar, că, accizele și taxele sunt acelea care, ridică prețul. Toate prețurile vor sări în aer și Guvernul nu are oameni incoruptibili, necesari pentru a stăvili acest lucru. Vorbitorul părea destul de dezghețat pentru a se descurca în hățișurile crizei create în țară. Concluzionând, spuse „toți s-au aliat să răstoarne Guvernul. Văcăroiu îi imputa lui Ciorbea că nu este economist și, de aceea, nu va putea face reforma. Dar el, marele “economist și finanțist”, care a condus Guvernul trecut, timp de patru ani, ce-a făcut ? A lăsat ca toate oalele să se spargă în capul amărâtului de Ciorbea. Eu nu-l susțin pe Ciorbea. Are și el scăderile lui. A cedat cu ușurință la șantajul PD-ului. Ar fi o greșeală ca Președintele să renunțe la el. S-ar putea să-i vină și lui rândul. Nerușinarea jinduiește la președinția țării.

Ai văzut mitingul de protest din Capitală, cu Brătianu și celălalt, care-i trăgea mereu cu lipsa de “voință politică“ a Guvernului, și amenința cu blocarea circulației. La Brașov, în ajunul declanșării grevei, Guvernul alocase sume importante întreprinderilor “Roman” și “Tractorul”. Greva corpului sanitar, greva profesorilor, greva agricultorilor, care amenință că vor aduce, în București, căruțe cu bălegar (ca bălegarul primei mineriade). Ce forțe de tip mafiot, ce forțe oculte stau în spatele acestor acțiuni? Democrația cu față umană își dă poalele peste cap. Sindicatele se vor a fi a V-a putere în stat. Ele au abandonat sectorul social și atacă, în forță, pe cel politic. Probabil jinduesc la saltul făcut de Ciorbea. Ele, sindicatele, și-au adus aminte de vechea formulă, “cureaua de transmisie a partidului”, și militează pentru schimbarea-schimbărilor. Formulă lansată de partenerul și rubedenia răsăriteanului Mișka. Omul acesta nu vrea să înțeleagă că “și-a trăit traiul și și-a mâncat mălaiul“. Vremea lui a trecut. El încearcă să regrupeze forțele politice de stânga; un Verdeț, un Măgureanu, un Meleșcanu. Păi nu ne-am săturat de stânga ultimilor 50 de ani ? Nu ei au aruncat poporul în pragul sărăciei, n-au săpat sute de gropi comune ? Că, dacă răstorni undeva o brazdă, sigur vei da peste osemintele celor asasinați mișelește. Ei au deschis cimitire cu morminte fără cruci. La acest trecut vor să ne întoarcem? În acești șase ani de guvernare au pus mâna, prin fraudă și corupție, pe economia țării. Cele mai rentabile afaceri au încăput pe mâna lor și a familiilor lor. Și-au construit vile-palat peste tot. Unde vei vedea o vilă mai arătoasă vei constata că este a unui asemenea escroc. În sărăcia de acum cine poate să-și mai construiască ceva ?“

• „Greșeala Convenției este aceea că s-a aliat cu cine nu trebuia, răspunse celălalt. Au intrat în cârdășie cu PD și UDMR. Primii îi șantajează și-i boicotează. Ceilalți, jinduind la o “**Regiune Autonomă**“, și chiar mai mult, nu uită perceptele și jurămintele impuse de educatorul lor Dücso Csaba, din cartea intitulată NINCS KEGEYELEM (FĂRĂ MILĂ), tipărită în 1939, precepte aplicate cu prisosință în timpul ocupației din 1940. Eu, spuse el, l-aș sfătui pe dl. Ciorbea să nu mai bată drumul Vienei dacă vrea să nu fie tras pe roată. Să nu-și uite obârșia de Moț. Se vorbește de mitingurile și marșurile “disperării”. Dar cine are drept mai mult la disperare ca el, lovit, mușcat din toate părțile, blocat și obstrucționat în tot ce face? Cea mai bună armă de apărare este atacul. Așa să știi. Se știe că are un buget sărac și plin de găuri pentru că la noi s-a dezlănțuit, după '89, un jaf de neînchipuit. Să facă bine să pună mâna în gâtul tuturor rechinilor care au jefuit biata țară, să-i scuture bine și vor curge din ei mii de miliarde și valută destulă, cu care să astupe găurile din buget, și va mai rămâne și de o “pălincă“ chiar din aceea cu “șor”. Pe care afacere pui degetul, țipă. Și MOTOROLA, ȘI COLUMNA, și SAFI, și FELIX. Să pună la treabă Procuratura, să descurce încâlceala mafiotă a firmelor navrosite, NAVLOMAR, SC ALBA SCHEPPING SRL, DUNAROM TRADING CO SRL, că ți se scrântește limba în gură numai pronunțându-le numele. Cu toată familia Covrigilor, cu Crișan, Dimakos, Ladas, Predescu și cei care au distrus flota românească sau au vândut-o pe nimic. Pe toți Păuneștii, Stănculeștii, Măgurenii, Dragodanii, Voiculeștii și câți alții mai sunt cu toate ramificațiile lor mafiote. Tună-i, drace, în foalele lor. No, că le-am zis-o răgățenilor“, încheie el cu năduf.

• Dl. Icsulescu, intrând în vorbă cu ei, a constatat că, deși îmbrăcați în straie țărănești, avea în fața lui doi învățători, din Transilvania, veniți, în Obor, să testeze piața produselor lactate. Venind vorba de “răgățeni”, dl. Icsulescu și-a adus aminte de povestea “lupoaicei”, care fusese plasată într-una din piețele Clujului, poveste ce sună cam așa : „Măi Ioane fost-ai la Cluj ?“ „Fost.“ „Văz't-ai cățaua ?“ „Văz't.“ „Și pruncii ?“ „Și.“ „Ăl de-ajunge și suge, e **Răgatul**, ăl de-ar suge, dar n-ajunge, e Ardealul nos't, săracu”. Asta-i ...

Consemnează
Marius CLEMENT

Topul răspândirii

Curierului informativ al
„Partidului Pentru Patrie“

În numărul 31-32 ați putut lua cunoștință de organizarea concursului, cu premii, de către redacția noastră.

Întrucât, numărul 31-32 a fost primul număr din concurs dăm mai jos topul răspândirii:

1.	Județul Timiș	150 ex.
2.	Județul Suceava	95 ex.
3.	Municipiul București	75 ex.
4.	Județul Bacău	70 ex.
5.	Județul Mureș	60 ex.
6.	Județul Constanța	50 ex.
7.	Județul Cluj	50 ex.
8.	Județul Alba	50 ex.
9.	Județul Dâmbovița	40 ex.
10.	Județul Sibiu	40 ex.
11.	Județul Vaslui	40 ex.
12.	Județul Neamț	40 ex.
13.	Județul Dolj	40 ex

Celelalte județe s-au situat sub aceste cote; între 30 și 10 ex.

(urmare din pagina 2)

– Domnul Ion Gavrilă-Ogoranu (Alba) a arătat că noi acționăm pe mai multe planuri care nu trebuie amestecate. Să învățăm să ne comportăm corespunzător planului în care acționăm la un moment dat. O altă idee este să răspundem uniform la problemele societății românești;

– Domnul Constantin Iorgulescu (Sibiu) anunță că s-au obținut sediu bun care are acum și firmă. Acestea implică însă cheltuieli pentru reparații și amenajare. Dar toate își găsesc justificarea deoarece partidul va fi mai bine cunoscut. Să nu uităm că propaganda pentru un partid politic este un lucru esențial. În legătură cu denumirea partidului, domnia sa este de părere că poate să rămână așa cum este. În ceea ce privește *Fundația Culturală Buna Vestire*, de ea se ocupă, în prezent, la Sibiu domnul Sorin Olaru și doamna Maria Brahonschi;

– Domnul Corneliu Marcu (Vrancea), după ce a arătat ce se întâmplă în județul de care se ocupă, subliniind că sunt foarte puțini cei ce au răspuns chemării partidului, iar dintre aceștia unii se află sub povara neputințelor bătrâneței, a ținut să sublinieze marea durere sufletească, pe care o trăiește, în prezent, observând dezbinarea din rândurile noastre. Și mai gravă este răutatea cu care se acționează la această dezbinare. Concluzia domniei sale, ținând seama și de tot ce se întâmplă în lume, este că "nu mai există soluție politică la acest sfârșit de secol decât soluția creștină". Iar pentru unele acuze nejustificate, ce i s-au adus în trecut, își reînoiește cererea sa de demisie din Consiliul Politic al *Partidului "Pentru Patrie"*.

• În opoziție, cu unii antevorbitori, domnul Corneliu Marcu a afirmat că nu e scoasă în afara legii nici "Mișcarea Legionară" și nici *Partidul "Totul pentru Țară"*.

• Delegații din Galați, Giurgiu, Teleorman, Brașov, Cluj și București s-au limitat doar la raportarea datelor legate strict de activitatea curentă.

• Au mai luat cuvântul doamna profesor Maria Dorobanțu și domnul inginer Alexandru Ionescu din filiala București.

• Doamna Maria Dorobanțu s-a referit la problema educației. Acestea trebuie să devină motorul principal al activității noastre. Domnia sa a arătat că asistăm la un asalt fără precedent al imoralității susținut chiar și de presă și televiziune. Acestei tendințe trebuie să i se opună, cu tărie, forța morală.

• Domnul Alexandru Ionescu a prezentat o serie de informații inedite despre oameni, fapte și evenimente, din trecutul luptei de rezistență națională. O parte dintre acestea le-a obținut direct în închisoare de la personalități cu care a venit în contact și care, între timp, au decedat. Domnul Alexandru Ionescu a făcut următoarele afirmații, demne de reținut: "cine cunoaște istoria stăpânește viitorul" și "ignoranța este izvorul tuturor relelor".

• Au fost ridicate apoi probleme legate de "*Curierul Informativ*", în special de răspândirea acestuia. Pe această temă a luat cuvântul domnul Mișu Dumitrescu care a arătat județele restante la plata exemplarelor primite, precum și cele ce sunt în regres ca număr de exemplare solicitate și distribuite. Domnia sa a menționat că pentru stimularea răspândirii acestei publicații în nr. 31-32 din ianuarie - februarie 1998 - s-a publicat un anunț - Concurs în care sunt evidențiate județele plasate pe primele trei locuri, ca număr de exemplare răspândite: locul 1 – Județul Timiș cu 120 exemplare lunar, locul 2 – Suceava cu 90 exemplare lunar, locul 3 – Județele Bacău și Mureș cu câte 80 de exemplare răspândite lunar.

• Tot în același scop s-a anunțat inițierea unui concurs cu premii pentru cel mai mare număr de exemplare răspândite timp de 6 luni.

• S-a sugerat ca, pe viitor, fiecare număr să conțină, la mijloc, două foi manifest, detașabile.

• Ca hotărâri adoptate, la această întrunire a Consiliului Director, consemnăm:

1. Viitoarea ședință a Consiliului Director va avea loc în București în ziua de 28 februarie ora 10 (Consiliul Politic se va întruni în același loc și în aceeași zi la ora 9);

2. În termen de 10 zile Secretariatul va trimite în teritoriu o circulară cu calendarul pregătirilor pentru Congres;

3. Listele de candidaturi pentru alegerile locale și generale vor fi înaintate la Centru până în ziua de 28 martie a. c.;

4. Întrunirea din luna martie a Consiliului Director va avea loc în București, în ziua de 28. 03. 1998 ora 10 (Consiliul Politic se va întâlni în același loc și în aceeași zi la ora 9).

• Închiderea ședinței s-a făcut cu o rugăciune.

(II) Sâmbătă, 28. 02. 1998, a avut loc la București a doua întrunire, din acest an, a Consiliului Director al *Partidului "Pentru Patrie"*. Au participat reprezentanți din 18 filiale. Ședința a fost condusă de domnul CONSTANTIN IORGULESCU, membru al Consiliului Politic.

• Deschiderea ședinței s-a făcut cu o rugăciune.

• A urmat o scurtă informare prezentată de președintele partidului. În cadrul acesteia au fost scoase în evidență eforturile întreprinse pentru realizarea unității tuturor foștilor combatanți din Rezistență. S-au mai arătat solicitările ce vin din partea altor partide în scopul formării unei coaliții de dreapta. S-a precizat că problema a fost analizată în Consiliul Politic și s-a ajuns la concluzia să nu se întreprindă deocamdată nimic în această direcție.

• Cei prezenți au mai fost informați de existența unui grup constituit în interiorul partidului, care are ca sarcină urmărirea și contracararea, prin scris, a tuturor atacurilor și calomniilor îndreptate împotriva noastră. La grupul mai vechi (format din domnii Vasile BLĂNARU – FLAMURĂ, Dumitru FUNDA, Nicolae NICOLAU, Mircea RAȚIU) se mai adaugă astăzi și dl. ing. Alexandru IONESCU, cunoscător al problemelor politice și fin observator a tot ce se petrece în societatea românească de azi. S-a amintit cu această ocazie despre luarea de atitudine a acestei echipe față de falsurile existente în manualele școlare, manuale după care se predă astăzi Istoria Românilor. Materialul întocmit a fost înaintat, prin *Fundația Culturală "Buna Vestire"*, Ministerului Educației Naționale, cu rugămintea de a se ține seama de el la redactarea noilor cărți școlare.

• În legătură cu ajutorarea Bisericilor din județele Harghita și Covasna cei prezenți au fost informați că ea continuă, deși, ziarul *Adevărul* a încetat să mai publice lista donatorilor.

• Domnul Dimitrie PACEAG a informat, pe cei prezenți, despre sărbătorirea zilei de 25 martie din acest an (Ziua Bunei Vestiri).

• În capitală, dimineața, se va participa la slujba religioasă tradițională, dar, după amiază, se va organiza o întrunire publică la care se va vorbi despre semnificația acestei zile în plan religios și politic. Tot atunci se va încerca punerea în valoare a lucrării domnului Petre SIMIONESCU ("Evoluția demografică oglindește spiritualitatea poporului român", lucrare de o deosebită însemnătate culturală). Domnul Petre SIMIONESCU va prezenta și o expoziție de grafică (*"Motive decorative istorice"*).

• În provincie ziua de 25 martie va fi sărbătorită așa cum vor găsi de cuviință cei din conducerile filialelor Partidului "Pentru Patrie" și a Fundației Culturale "Buna Vestire".

• La următorul punct de pe ordinea de zi a fost adusă în discuție problema Congresului Partidului "Pentru Patrie". S-a cerut celor din sală să se pronunțe asupra:

– Efectului circularei trimise în țară, în urmă cu câteva zile;
– Calendarului Congresului;
– Materialelor ce trebuiesc prezentate la Congres;
– Problemelor nerecomandate a fi ridicate la Congres;
– Problemelor ce se impun a fi ridicate.

• La acest punct au luat cuvântul:

– Domnul Alexandru BĂNCESCU (Câmpulung Bucovina), care a spus, că, în tot ce facem, suntem datori să readucem omul de azi la Icoană, la Evanghelie, la Dumnezeu. Salvarea nu se poate găsi decât prin credință. Politicienii au dezamăgit pe oameni. Bătălia noastră este în primul rând a unității care nu se poate realiza decât prin iubire. La baza Congresului trebuie să stea UNITATEA ȘI COMUNICAREA CU NEAMUL;

– Domnul Septimiu RÂMBOIU (Cluj) a amintit că propunerile privind modificările la Statut și Program trebuiau aduse până astăzi. Așadar ele să fie depuse la Secretariat și nominalizată o persoană care să le sistematizeze astfel ca la întrunirea viitoare (28. 03. 1998) acestea să fie supuse discuției Consiliului Director;

– Domnul Dimitrie PACEAG s-a oferit să facă oficiul de colectare și sistematizare a acestor materiale;

– Domnul Simion GIURGECA (Timiș) a solicitat ca, la Congres, să se vină cu soluții concrete, nu cu probleme generale. Acest Congres este de mare nădejde pentru noi și pentru Țară. El trebuie să fie popularizat și să devină un model pentru lumea care ne privește;

– Domnul Ioan LUCA (Mureș) a propus ca, la această manifestare, să fie acceptați să participe și cei ce nu au drept de vot, dar care vor să fie prezenți în sală. Domnia sa a adăugat că "visul" a fost cel care ne-a purtat prin lupte și de aceea trebuie să-l ducem mai departe, indiferent de greutățile ce ne stau în cale.

• Dezbinarea trebuie învinsă fiindcă ea împietează asupra memoriei morților. Cu această dezbinare nu facem altceva decât să ne învingem noi pe noi.

• Legăturile cu celelalte partide să nu ducă la "depersonalizarea" noastră; să nu ajungem o remorcă a altora.

• Domnul Octavian POPA (București) a făcut aprecierea că unitatea trebuie făcută în jurul unei persoane harismatice.

• La această opinie domnul Constantin IORGULESCU a replicat că avem un statut și că, trebuie, să urmăm regulile care sunt și ale celorlalte partide politice. Trebuie, în primul rând, să slujim o ȚARĂ aflată în situație catastrofală. Noi să ne facem remarcați în special prin linia de austeritate personală în care avem o tradiție și prin care ne deosebim de celelalte formațiuni politice. Nu numai un om, ci toți trebuie să dovedească acele calități deosebite care impun în societate pe cel ce le practică.

(urmare în pagina 7)

(urmare din pagina 6)

• Domnul Ioan MITREA (Dâmbovița) a cerut ca partidul să fixeze cât mai repede data viitorului Congres. În situația în care se află țara (fără Bucovina, fără Basarabia ș.a.) singura soluție și mai ales speranță o reprezintă grupul de oameni din Partidul "Pentru Patrie". De aceea la Congres să venim cu soluții viabile. Să ne adunăm toate puterile pentru a birui. Să ne bizuim pe noi și nu pe alții. Să căutăm soluții în "grădina noastră".

• Domnul Ilie GEORGESCU (București) este de părere că dacă nu se poate la Congres schimba "firma" partidului, măcar să se scrie în "paranteză" că acesta este al legionarilor.

• Domnul Petre VELESCU (Bacău) a propus ca la acest Congres să se înființeze "Secția de Tineret".

• Doamna Maria DOROBANȚU (București) a arătat că educația trebuie pusă înaintea tuturor activităților. Miracolul japonez, și alte asemenea reușite, tot prin educație s-au înfăptuit. De aceea Școala de Instructori e vitală pentru noi în acest moment. Trebuie să știm însă cât mai exact ce se întâmplă în lumea tinerilor de azi.

• Domnul Costică BĂCLEA (Bârlad – Vaslui) pleacă de la constatarea că în prezent, în țară, există o atmosferă nefavorabilă nouă. De aceea, lupta, de la om la om, e cea care se impune a fi dusă. Să schimbăm mentalitatea și aceasta prin articole, prin replici, date la ziarele locale, dacă nu se poate în cele centrale. Fiecare, din cei angajați în luptă, să încerce să ajungă la inima cât mai multor români. Aceștia, chiar dacă nu se înscriu în partid, să devină măcar simpatizanți. Să nu rămânem pasivi, ci să combatem, chiar să fim puțin agresivi. Dacă nu putem ajunge nici la ziarele locale, să facem manifeste care să circule din mână în mână. Aceste manifeste să prezinte poziția partidului în problemele actuale ale societății românești.

• Domnul Ioan RADU (Sighișoara) a căutat să arate că problema unificării a devenit o problemă crucială. Ar fi bine ca cele două fundații ("Buna Vestire" și "George Manu") să devină una.

• La punctul următor, de pe ordinea de zi, a figurat pregătirea pentru alegeri. Au fost propuse, pentru viitoare dezbateri, următoarele teme:

- programul și modul de organizare a campaniei electorale;
- materiale de propagandă;
- listele de candidați;
- videoclipuri propagandistice;
- atitudinea actuală față de nevoile oamenilor.

• A urmat raportul filialelor.

• Domnul Corneliu SULIMAN, Secretarul General al partidului, a făcut, la început, unele precizări și anume:

- la realizarea unității să participăm cu toții la un loc și fiecare în parte (cine este certat să se împace cu cel cu care s-a certat);
- să avem atitudini comune, conforme liniilor noastre directoare, pentru a nu crea confuzii, derute, sciziuni;
- să ne străduim să fim disciplinați, iar în discuții să ne limităm strict la subiect;
- pentru viitor să fim mai organizați și mai activi;
- începând cu întrunirea viitoare a Consiliului Director rapoartele filialelor se vor face în scris, pentru a se economisi timp (aceste rapoarte se vor întocmi pe probleme).

• Când au luat cuvântul, unii delegați au adus în atenție și preocupări mai deosebite din teritoriu. Astfel:

- Domnul Ion GAVRILĂ - OGORANU (Alba), menționează printre altele că suntem asaltați cu fel de fel de întrebări (privatizare, șomaj, ș.a.) și fiecare răspunde cum crede. Se impune stabilirea unui punct de vedere comun asupra problemelor actuale. Mai mult, acolo unde este posibil, să se țină întruniri publice și să se răspundă deschis, pe loc, la întrebări;

- Domnul Nicolae PURCĂREA (Brașov), după prezentarea raportului a adăugat că, în problema alianțelor politice, și la Brașov sunt solicitări. Rămâne ca hotărârea să vină de la Centru. Domnia sa a mai adăugat că, pe viitor, la manifestări similare celei de Buna Vestire, poate sprijini cu expoziții de artă populară;

- Domnul Ion CIOARĂ (Constanța) a atras atenția că, în județul Constanța, lipsa de unitate este problema cea mai gravă, deși, la baza neînțelegerilor, nu sunt decât motive personale;

- Domnul Septimiu RÂMBOIU (Cluj), după raportul cerut de Secretarul General, a prezentat și unele date referitoare la o manifestare din Cluj a unor tineri (*Fundația Culturală Arhanghelul Mihail și Asociația Sarmizegetuza*) din ziua de 27. 02. 1998. Cu toate că, simpozionul, în cauză, nu a avut tentă legionară, declarată, la întrebarea unor ziariști, adresată S.R.I. – ului, în legătură cu această "manifestare legionară", s-a primit răspunsul că atâta timp cât nu se propagă violența n-au nimic de obiectat. Au vorbit la simpozion domnii: Mircea Nicolau, Nicolae Roșca, Pr. Liviu Brânzaș, Sebastian Mocanu, Septimiu Râmboiu.

• Cu o săptămână înaintea acestui simpozion, cu ocazia marșului liturgic Horia – Cloșca – Crișan, au apărut manifeste legionare în Cluj. Presa a făcut legătura între ASCOR, inițiatorul acestui marș, și Mișcarea Legionară. În zilele următoare ASCOR și-a precizat poziția în presă. Asemenea manifeste au mai apărut lipite și pe sediul UDMR, ceea ce a produs o oarecare iritare în rândul maghiarilor din Cluj.

• Domnul Ioan MITREA (Dâmbovița), printre altele, s-a referit la monumentul de la Moreni, pentru care s-au obținut toate aprobările, dar, acum familiile și descendenții direcți ai celor ce urmează să fie inscripționați, pe monument, nu colaborează satisfăcător cu *Filiala Partidului "Pentru Patrie"* din acest județ.

• Domnul Aurel GUȚĂ (Craiova) și-a exprimat decepția în legătură cu modul cum răspund la chemare cei din oraș și județ. Există o stare de confuzie generală.

• Domnul Petre SFEREA (Mureș) și-a exprimat satisfacția că a reușit să contacteze Sighișoara, reprezentantul ei, dl. Radu, fiind prezent la această întrunire.

• Domnul Nicolae POPA (Neamț) se angajează să mobilizeze forțele existente în acest județ.

• Domnul Virgil TOTOESCU (Suceava) a adus vestea că, în presa locală (ziarul Bucovina), pe 13 februarie 1998 a apărut un articol (Moța – Marin) semnat de cunoscutul luptător din Rezistența Anticomunistă, Dumitru ONIGA. De asemanea tot în presa locală de aici a mai apărut o informație despre Partidul "Pentru Patrie".

• Domnul Vasile POHRIB (Galați) a arătat că activitatea în acest județ este foarte slabă și că, dacă, în următoarele 2-3 luni, situația rămâne neschimbată, trebuiesc luate măsuri de la Centru.

• Domnul Simion GIURGECA (Timiș), după ce a prezentat raportul a informat că la Timișoara a avut loc o lansare de carte(mai precis de cărți), care s-a bucurat de o audiență deosebită, fiind transmisă și pe postul național de televiziune. Domnia sa a mai adăugat că cei ce se eschivează de la activitatea organizatorică nu dau dovadă de spirit de jertfă. Trebuie să se înțeleagă că NEAMUL este matca în care toate energiile se adună.

În privința alianțelor domnul Simion GIURGECA spune că nu este cazul să se facă astfel de combinații politice. Noi să ne vedem de drumul nostru.

• În legătură cu tinerii trebuie să fim preocupați să-i aducem în mijlocul nostru, dar totodată să fim atenți că ei sunt foarte schimbători (nestatornici).

• Domnul Alexandru IONESCU (București) a luat cuvântul pentru a anunța un eveniment editorial la Paris. În luna ianuarie 1998 românul Eugen HOLBAN a reușit să publice broșura: „Pe marginea apariției <Cartea Neagră a Comunismului>", lucrare de importanță deosebită.

• Tot domnul Alexandru IONESCU s-a mai referit și la lucrarea "Mărturisiri ale evreilor despre ei înșiși", scrisă de D. J. Pohl, apărută în SUA. Cartea merită să fie studiată cu atenție.

• La punctul următor, de pe ordinea de zi, hotărâri, a fost supusă aprobării Consiliului Director cererea de înființare a unei filiale noi în județul CARAȘ-SEVERIN (rezultat al strădaniei domnului Simion GIURGECA).

• După aprobarea acesteia s-a reconfirmat data de 28.03.1998, ora 10, pentru următoarea ședință a Consiliului Director (Consiliul Politic se va întruni în același loc și în aceeași zi la ora 9).

• S-a hotărât tipărirea numărului 33 al Curierului Informativ al Partidului „PENTRU PATRIE".

• Închiderea ședinței s-a făcut cu rugăciune.

SUSPINUL TOAMNEI

Au luat foc plopii
Și duzii și păduceii;
Galben ard crengile,
Fumuriu frunzele,
Roșu ard sângerii,
Aprinși sunt perii.
Suspină sufletul meu
- Iisuse -,
În flăcări
Și-n frunza dudului,
Zăcândă pe trotuar...
Doamne,
Își plimbă **Demonul**,
Coasa,
Prin inimile noastre,
prin iarba uscată,
prin iarba îmbrumată...

Oct. 1997

George URSA

ANUNȚ

Partidul Pentru Patrie a contribuit, până acum, la refacerea bisericilor din jud. Harghita și Covasna, după cum urmează:

• sect. 1 București:	215.000 lei
• sect. 2 București:	215.000 lei
• sect. 3 București:	321.000 lei
• sect. 4 București:	290.000 lei
• sect. 5 București:	350.000 lei
• sect. 6 București:	300.000 lei
• fil jud. Mureș	70.000 lei

(va urma)

RUGĂCIUNEA

Rugăciunea este înălţarea sufletului către Dumnezeu, spre a-l lăuda, a-i cere ceva, sau a-i mulţumi pentru binefacerile ce ni le-a dat. Ea este de trei feluri: de laudă, de cerere şi de mulţumire.

Trebuie să ne rugăm, pentru că rugăciunea ne apropie de Dumnezeu şi ne face mai evlavioşi şi mai hotărâţi în lupta împotriva răului şi în săvârşirea binelui; pentru că ne mângâie şi ne întăreşte în nenorocire şi ne ajută în strâmtoare şi pentru că, prin ea, dobândim şi păstrăm harul dumnezeesc trebuitor pentru mântuire.

Trebuie să ne rugăm:

a) cu luare-aminte şi cu cuviinţă, adică să avem gândul îndreptat spre Dumnezeu şi spre cele ce rostim;

b) cu umilinţă, adică să ne recunoaştem slăbiciunea şi nevrednicia înaintea lui Dumnezeu şi să nu socotim, că ni se cuvine orice vom cere, ci să aşteptăm ca Dumnezeu să ne împlinească cererea când şi cum va voi El;

c) cu încredere, adică să nu ne îndoim, că Dumnezeu va asculta rugăciunea noastră şi o va împlini într-un chip oarecare, dacă ea va fi *dreaptă şi folositoare de suflet* (s.red.);

d) stăruitor, adică să nu încetăm a ne ruga, chiar dacă rugăciunile de mai înainte nu ne-au fost ascultate.

Mântuitorul ne îndemnă să ne rugăm fără încetare (Luca XVLLI, 1), căci rugăciunea este pentru suflet, ceea ce respiraţia este pentru trup şi pentru că orice am face, putem să ne înălţăm în acelaş timp mintea la Dumnezeu şi deci să ne rugăm în tot momentul. Dacă nu facem aceasta, trebuie neapărat să ne rugăm cel puţin dimineaţa şi seara, la aşezarea şi scularea de la masă, oridecâteori începem sau sfârşim un lucru şi în orice împrejurare fericită sau nefericită.

Este îngăduit să ne rugăm în orice loc ne-am afla. Când suntem la noi acasă, să ne rugăm în singurătatea camerei noastre, cum ne învaţă Domnul Hristos (Matei VI, 6), iar când suntem pe drum, sau la lucru, să ne rugăm unde ne găsim. În Duminici sau sărbători însă trebuie să ne ducem la biserică şi acolo să ne rugăm împreună cu ceilalţi creştini, căci rugăciunea obştească sporeşte pietatea inimii.

Cea mai potrivită rugăciune este „TATĂL NOSTRU", sau „rugăciunea domnească", numită astfel pentru că este dată de însuşi Mântuitorul Hristos.

(Din CATEHISMUL creştinului ortodox de IRINEU Mitropolitul Moldovei şi Sucevei)

Educaţia în grup

NOTA: Rubrica „Personalităţi Legionare", din această pagină, a fost transferată în periodicul „Fundaţia Culturală BUNA VESTIRE".

FOTIN PETRICĂ

A trecut în lumea celor buni, şi duşi dintre noi, legionarul Fotin Petrică. În închisoare îi spuneam Petruş.

Bun, blând şi credincios crezului legionar, a iubit Ţara, Neamul nostru românesc şi pe Dumenzeu. În tot momentul era gata să dăruiească, să se dăruiească pentru convingerile cărora îşi închinase viaţa încă din tinereţe.

S-a născut la Brăila (14 Oct. 1921). Fiind cel mai mare dintre cei patru fraţi şi rămas orfan de tată la vârsta de 14 ani, munceşte ca băiat de prăvălie. La 19 ani, în 1940, pleacă la Mislea, în jud. Prahova, practicând în continuare comerţul.

Aici se încadrează în ***Mişcarea Legionară. În activitatea legionară de acolo participă la plantarea, de-a-lungul şoselei judeţene, a câteva sute de puieţi de nuc. Ajută, cu cele necesare, femeile legionare condamnate, după Ianuarie 1941, de regimul lui Antonescu şi închise în închisoarea Mislea.***

În 1942 este arestat, din acestă cauză şi condamnat 10 ani, regim de muncă silnică, pentru ajutor legionar. Condamnarea a fost hotărâtă de Curtea Marţială Ploieşti, unde, în poziţie de satrap, trona colonelul magistrat Manea.

Trece prin închisoarea Vaslui şi apoi în temniţa Aiud. Are o ţinută demnă şi fermă. În 1943, toamna, când maiorul magistrat Munteanu, comandantul militar al închisorii, cere condamnaţilor legionari declaraţii de desolidarizare, de Mişcarea Legionară, Petruş refuză să dea declaraţia. Pentru aceasta suportă izolarea în Zarca Aiudului, cu regim de exterminare, timp de 1 an de zile, până la 23 august 1944.

Ân anii 1945 – 1946, cu un bun prieten al său, Avram Sebastian, în atelierele închisorii, maiestreşte, în lemn sculptat, candele, troiţe, tăvi, etc. Mobilul nu era câştigul bănesc, ce ar fi decurs, ci realizarea unor lucrări frumoase, în mare parte oferite camarazilor. Ia parte la înfăptuirea **Chivotului** *trimis în dar de legionarii închişi în Aiud (la Mânăstirea de măicuţe de la Vladimireşti).*

În decembrie 1953, după 12 ani de închisoare, cu 2 ani mai mult decât fusese condamnat, este pus în libertate.

Se întoarce la Brăila şi lucrează la o uzină ca modelor.

S-a căsătorit şi doi copii şi trei nepoţi, măricei, de-acum (după propiile lor spuse), sunt mândri de tatăl şi bunicul lor.

- O afecţiune cardiacă, evoluează spre câteva crize de preinfarct şi, apoi, la sfârşitul lui August 1997, Fotin Petrică moare.

Prin trăirea lui interioară, manifestată simplu dar vădit, Petruş este încă unul din eroii, în sens spiritual, pe care viaţa legionară i-a împlinit

Dec. 1997; N. MAZĂRE

13 FEBRUARIE 1937

O dată, care pentru alţii a trecut neobservată. Pentru noi, însă, trebuie să fie o flacără vie de aducere aminte a tot ce a însemnat această zi, acum 61 de ani.

Este ziua în care, conducând, pe ultimul drum, pe cei doi eroi ai Legiunii, căzuţi în lupta pentru apărarea Bisericii şi împotriva hidrei comuniste, Mişcarea Legionară a arătat ţării întreaga sa forţă. Într-o desăvârşită ordine zeci de mii de cămăşi verzi au întregit cortegiul funerar format din buciumaşii Sucevei, tulnicăresele Ardealului, sutele de călugări, plus câteva mii de ţărani în costume naţionale.

Această ordine, în adevăr impresionantă (aşa cum arătă Căpitanul în circulara 58), a speriat autorităţile vremii.

Presa iudeo-masonică, din Sărinda-rul acelor ani, a început să spumege, de furie, prin articole de genul: *„Vrem să întronăm ordinea"*, *„Vom face totul pentru ca să restabilim ordinea"*.

Spaima lor se datora şi faptului că, pentru desăvârşirea ei, Legiunea, în spiritul jertfei, în lupta pentru apărarea Bisericii şi a sacrificiului, pentru Neam şi Ţară, Căpitanul cerea noii generaţii, şi în special elitelor, o viaţă aspră.

Astfel, în cuvântarea adresată gradelor legionare, Căpitanul spunea:

... „Să punem deci pe Moţa şi pe Marin bază viitoarei elite româneşti, care, ea va fi chemată să facă din Neamul acesta, ceea ce abia îndrăzneşte mintea noastră.

Voi, care reprezentaţi primele începuturi ale acestei elite, să vă legaţi prin jurământ, că vă veţi comporta în aşa fel, încât să fiţi cu adevărat începutul sănătos de mare viitor al elitei române, că veţi apăra întreaga Mişcare Legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afacere, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacţie a ambiţiilor personale sau poftelor de mărire omenească". ...

... „ Ion Moţa şi Vasile Marin n-au făcut uriaşa lor jertfă pentru că noi câţiva de azi, sau mâine, să ne îmbuibăm de bunătăţi şi să benchetuim pe mormântul lor. Ei n-au murit ca să biruim prin jertfa lor o castă de exploatatori, pentru a ne aşeza noi în palatele acestei caste; continuând exploatarea ţării şi a muncii altora, continuând viaţa de afacere, de lux, de destrăbălare" ...

Coreland spaima acumulată, din ordinea în care se desfăşuraseră funeraliile celor doi eroi, cu spaima perspectivei unei vieţi aspre, care se întrezărea, clica de afacerişti, adunată în jurul camarilei iudeo-masonice, din anturajul casei regale, condusă de „Estera României"(Elena Lupescu), a trecut la contramăsuri (mai ales în urma victoriei din alegerile din 1937).

Contramăsurile lor au dus la asasinarea Căpitanului şi a întregii elite legionare, iar, începând din1945, cu ajutorul comuniştilor, la decimarea întregii Mişcări Legionare.

În prezent a început din nou o campanie de denigrare a celor care, lăsând la o parte grijile şi nevoile lor materiale, vor să se lanseze în lupta pentru salvarea Bisericii, a Ţării şi a Neamului. Orice gazetăraş, care a obţinut o diplomă şi o legitimaţie, de ziarist, de la Sörös, la angajare, trebuie să dea o probă de lucru şi cea mai bună probă de lucru constă în a scrie cât mai multe articole în care să denigreze pe cei ce vor să lupte pentru salvarea ţării. Denigrarea trebuie să înnegrească atât trecutul cât şi prezentul.

Să fie oare aceeaşi teamă care a cuprins clica conducătoare şi în februarie 1937 ? ...

Mişu DUMITRESCU

SEMNALE EDITORIALE

•Sfârşitul anului 1997 şi începutul lui 1998 au fost de bun augur pentru presa de dreapta, apărând multe publicaţii care vin să aducă noi dovezi în lupta pentru aflarea adevărului istoric.

•Salutăm apariţia revistei **„PERMANENŢE"** (acum la nr. 2) editată de „Fundaţia prof. *George Manu*". Revista se prezintă în condiţii grafice acceptabile şi este menită să lămurească, pentru mulţi, atât de contraversata problemă a Mişcării Legionare. Ce a fost ea, ce a făcut pentru întregul Neam Românesc, dealungul întregei sale existenţe, şi care-i sunt perspectivele de viitor.

•Privind astfel lucrurile ne surprinde nota „critică" semnată de dl. Răzvan Codrescu, în periodicul *„Puncte Cardinale"*, nr. 2-3/1998. Se cuvenea o urare de „bun venit", de îmbărbătare pentru colectivul redacţional al aceastei reviste.

•Verdictul, însă, îl vor da cititorii. Şi ei l-au dat astfel că nr. 1 al revistei **„PERMANENŢE"** s-a epuizat.

•Editura **„Junimea Românească"** ne prezintă, în condiţii grafice deosebite, sub semnătura Ioanei Damaschin, cartea *„Pasiuni şi crime regale"*. În această carte autoarea îşi motivează demersul spunând: *„Dorinţa mea, atunci când am început să scriu „Pasiuni şi crime regale" a fost aceea de a informa cât mai corect posibil tânăra generaţie din România, asupra ororilor trăite de noi, astfel ca acestea să nu se mai poată repeta"*. Şi ca să înlăture orice acuză de partizaniat politic, arată că: *„Nu am nici un fel de simpatii politice şi nu am fost niciodată apropiată de vreuna din ideologiile politice"*. Ţinându-se la distanţă autoarea, în felul acesta, poate descrie murdăria şi crimele care se puneau la cale de către Camarila Regală condusă de *„Duduia"*. **„ESTERA"** noastră (vezi Vechiul Testament).

•I-a fost dat Mişcării Legionare să oprească acest dezmăţ, deoarece printr-un zdrobitor act de acuzare a obţinut, în noaptea de 5 spre 6 septembrie 1940, abdicarea călăului.

•Acest act ne este prezentat, detailat, de către dl. Simion Ghinea-Vrancea în caietul document **nr. 1** apărut prin strădania Editurii ELISAVAROS.

•În caietul Document **nr.2**, acelaşi scriitor ne prezintă **„Mişcarea Legionară şi durerile Basarabiei"**, aducându-ne mărturii despre această vitregită regiune care ne-a fost răpită din trupul Ţării.

•Tot Editura „ELISAVAROS" ne prezintă, în condiţii tehnice deosebite, lucrarea aceluiaşi Simion Ghinea-Vrancea **„Când cobora cortina de fier""**, completată cu suplimentul **„Faţa întunecată a Istoriei"**.

•Ion Gavrilă - Ogoranu, luptător în rezistenţa armată, din Munţii Făgăraşului, după lucrarea **„Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc"** vine acum cu cartea **„Întâmplări din lumea lui Dumnezeu"**. Opul şi autorul ne poartă prin lumea copilăriei lui din satul Gura Văii. Volumul este scris cu gândul la fraţii săi de luptă şi suferinţă din munţi.

•Istoricul Cristian Troncotă într-o voluminoasă lucrare, evocă viaţa lui Mihail Moruzov. Luăm cunoştinţă, astfel, de o serie întreagă de sforării trase de fosta slugă, ticăloasă a lui Carol şi Antonescu.

•Deşi este o lucrare, în care, autorul, pretinde că este bazată pe documente, de foarte multe ori face apel la memoria unor pretinşi istorici, memorie care, le cam face feste respectivilor.

•Analizând acest gen de pagini cuvântul fabulaţie ni s-ar părea cel mai potrivit. Este suficient să amintim de episodul cu **„Testamentul politic"** al lui Moruzov.

Mihai D.

SĂ DESCHIDEM OCHII

Astăzi nu mai este pentru nimeni un secret că Sfânta Biserică are de luptat cu un duşman feroce, duşman care vrea să o distrugă. Acest balaur, extrem de periculos, lucrează *"din umbră"*, dispune de mulţi arginţi şi se foloseşte de *"cozi de topor"* bine pregătite. Atacurile lui, deşi pornesc pe căi şi poziţii diferite, sunt convergente spre scopul propus: discreditarea credinţei strămoşeşti.

Exemple, care denotă că, afirmaţia noastră este reală, abundă la tot pasul:

1. În emisiunea *"Veniţi cu noi pe programul doi"*, din 19 aprilie 1993, la o "masă rotundă" formată din tot felul de competenţe: Paleologu, Preotul Sauca, artistul Pintea, predicatorul protestant Wurmbrand, etc., s-a atacat problema: PAŞTELE la ROMÂNI.

Naivitatea răspunsurilor a arătat totala nepregătire teologică a celor din jurul mesei. Singurul competent a fost Pr. Sauca. Deşi excepţional de bine documentat, nu a putut să spună decât două-trei fraze, deoarece moderatorul *"cenaclului"*, dl. Tatulici, a avut grijă să vorbească, aproape, numai cei ce *"ştiau lecţia"*.

Cum era de aşteptat, cel care a deschis pârtia spre prăpastia în care urmau să cadă neiniţiaţii, asistenţi ai batjocoririi Sfintei Sărbători, a fost domnul Paleologu. Oare i se poate reproşa acestui domn nepregătirea intelectuală? Desigur, că nu. De aceea nu-i vom comenta răspunsul, ci, doar, îl vom cita:

"Paştele, la ROMÂNI, este FOLCLOR".

2. Ca la orice „masă" de soiul celei de care ne ocupăm, discuţia a fost dirijată să alunece, tot pe târâm religios, la versetele uşor manevrabile: "Fericiţi cei săraci cu duhul că acelora este Împărăţia Cerurilor; şi la învăţătura Domnului "Cei din urmă vor fi cei dintâi".

Cunoscând mentalitatea tineretului de astăzi, înţelesul acestor citate, biblice, pentru foarte mulţi, poate suna astfel: dacă pentru a mă apropia de Dumnezeu este necesar să fiu "sărac cu duhul" sau „cel din urmă", adică să fiu tâmpit, prefer să fiu aşa cum sunt.

Cam asta ar fi concluzia la care încearcă să ne facă să ajungem forţele din umbră, forţele care urmăresc, cu îndârjire, destrămarea temeliei neamului, anume CREDINŢA. Ele falsifică, cu dibăcie, pericopele Sfintei Evanghelii şi, astfel, cei insuficient documentaţi pot fi uşor induşi în eroare. Revenind la *"Predica de pe munte"* şi la indicaţia că, *„cei din urmă vor fi cei dintâi"*, arătăm interpretarea corectă:

a. *"Fericiţi cei săraci cu duhul"* nu se înscrie în zicala pejorativă, ci arată frumuseţea smereniei anahoreţilor, sau a credincioşilor, ce fac eforturi spre a se îmbunătăţi. Ei, cu cât sunt mai aproape de ţintă, îşi dau seama de enorma distanţă până la perfecţiune şi se socotesc neputincioşi (săraci) cu duhul.

b. Citatul: *"Cei din urmă vor fi cei dintâi"*, este un fals prin mutilare. Învăţătura completă sună astfel: *"Şi cei din urmă pot ajunge cei dintâi"*. Ex. Sfântul Apostol Pavel a intrat în apostolat în urma celor 12 ucenici ai Domnului. Şi, totuşi, datorită eforturilor depuse, cum mărturiseşte singur (1 Corinteni; 15, 10), a lucrat mai mult decât toţi ceilalţi apostoli; deci a ajuns să fie *"cel dintâi"*.

Despre viaţa lui Iisus au scris mulţi: creştini, atei sau cei interesaţi să-L desfiinţeze pe Mântuitorul. Dacă-l citeşti pe Ernest Renan, afirmaţiile lui păgâne nu te deranjează, deoarece ştii că talentatul scriitor este ATEU. Însă cei ce ne duşmănesc vin cu Biblia în mână şi caută să-ţi arate adevărul cu citate reale din cărţile noastre de cult. (adevărul pe care *"puternicii din umbră"* ţi-l prezintă este format, cu multă abilitate, din crâmpeie biblice înmănunchiate astfel încât să dea frazei sau frazelor înţelesul ce-i interesează). De exemplu: este scris (real) că Iisus este Dumnezeu adevărat şi om adevărat.

Emil Ludwig, în prefaţa cărţii sale *"Iisus fiul Omului"*, după ce face referire *la "Dogmatica Creştină"*, insinuează: "Departe de mine gândul de a sminti vreun credincios, contestând că Iisus a fost Dumnezeu adevărat şi om adevărat. Dar, în această lucrare, vom trata numai partea omenească a lui Hristos".

Mistificarea adevărului este atât de "subţire" încât, pentru foarte mulţi, este neglijabilă sau, chiar, neobservată. Însă, în clipa în care am acceptat să-l despărţim pe Mântuitorul de Dumnezeu am şi intrat în EREZIE.

Dar atacul cel mai înverşunat, protestanţii, îl dau asupra Sfintei Fecioare Maria – tot cu Sfânta Carte în mână.

În Biblia noastră scrie: "Şi fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său cel UNUL născut, căruia i-a pus numele Iisus" (Matei 1, 25).

Aceiaşi pericopă apare în tiparniţa lui Adolf Holzhausen, din Viena, puţin modificată: **"Şi el nu a cunoscut-o până ce a născut pe fiul său întâi născut şi au chemat numele lui Iisus"**.

La aceasta, cei interesaţi, adaugă un fragment din Matei 12, 47 . . . . : **"Mama şi fraţii Tăi sunt afară . . ."**

Oare aceste mistificări nu sunt suficiente pentru a sminti un neiniţiat?

Pe unii, pe unele neamuri, poate; dar noi ne-am născut CREŞTINI şi avem rădăcinile adânc înfipte în ORTODOXIE. Pentru noi mofturile protestante sunt adieri prea slabe. Tot românul ştie că orânduirea popoarelor este poruncă sfântă, dată de Dumnezeu: *"Fiecare seminţie va sta strâns unită sub steagul său, în jurul Bisericii respective* (Numerii 2, Cap. 2, 2)" şi *"Judecata din urmă se va face în cadrul neamului fiecăruia care locuieşte pe pământ* (Apocalipsa 14, 6)".

Deoarece cei ce ne urăsc cunosc punctul nostru de vedere, raportat la Dumnezeu şi Neam, şi-au intensificat atacurile aproape non stop.

Nu de mult, Sergiu Grosu, acoperindu-se cu mantaua fostei sale poziţii de lider al *Oastei Domnului* din România, a publicat cartea *"Calvarul României Creştine"*.

Oare a citit-o vreun român cinstit fără să-i scape o sudalmă? Această carte este o incitare făţişă la dezbinarea neamului. Trei sferturi din cuprinsul ei este un imn de laudă ridicat fraţilor noştri greco-catolici. Restul sunt insulte grosolane adresate clerului ortodox. Nici blândul Părinte Dumitru Stăniloae n-a scăpat de murdara împroşcare a acestui înstrăinat.

Despre corporaţiile transnaţionale, care datează în vest de mai multă vreme, la noi, date precise despre vrerile lor, au ajuns numai după terminarea celui de-al doilea război mondial. Totuşi, acum ştim destul pentru a pricepe pericolul acceptării pătrunderii în ţara noastră a societăţilor care năzuiesc să desfiinţeze graniţele dintre state, să utilizeze moneda unică, etc.

Unul dintre cei mai abili apărători ai acestor internaţionalişti este Alvin Toffler. El nu se sfieşte să afirme că naţiunea care are ca partener o asociaţie, cu caracter transnaţional, este, din punct de vedere economic, superioară altor naţiuni, nealiniate, numai că ea va trebui să cedeze - în acest caz - o parte din atributele suveranităţii sale, în profitul organizaţiei cu care cooperează.

Credem că pentru înţelegerea primejdiei, care ne paşte, am spus destul. Găsirea remediului, însă, mă depăşeşte. Numai noi, toţi creştinii la un loc, îngenunchiaţi în faţa altarelor, putem să-L implorăm pe *Stăpânul* a toate să ne lumineze mintea şi calea.

Emanoil PARASCHIVAŞ

PP
Editor : Partidul „PENTRU PATRIE"
Secretar general de redacţie: **George URSA**
Corector: **Mircea RAŢIU**
* Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.
Opiniile exprimate în articole aparţin autorilor.
Corespondenţă: Partidul „PENTRU PATRIE"-C.P.8-27, Bucureşti
Tipărit la Tipografia EDITURII „ELISAVAROS",
Str. Luduş 32, sector 1, Bucureşti; telefon: 638.30.16.
I.S.S.N.: 1224 - 5852